

KLIPPRUNDEN 30.11.94.

Hei igjen, og vel overstått EU-valg. Drøye halvparten av oss er fornøyd her i landet og det må vi godta. Så nå kan vi endelig slappe av og registrere at vi har isolert Europa.

Det drysser ikke av klipp for tiden, men noen har funnet veien hit til sentralen.

Nyoppdaget fenomen leser vi i Vi Menn nr. 47. Artig det, at de finner nye fenomener fremdeles. Men det vet vi jo fra før.

Fra Hans-Olaf Reitås i Meråker har vi mottatt klippene fra Adresseavisen 16/11, og Ringerikets Blad 21/11. Her ser vi at det fremdeles er pust i finger'n til gammelguruen på Kattem. Jeg foreslår at vi lar det gli forbi i stillhet og satser på at det kun er snakk om den berømte krampen.

Videre ser vi at Vi Menn har slått seg løs i Hessdalen og intervjuet Bjarne Lillevold. Her holdt jeg på å glemme siste delen som da fortsetter på side 41. Jeg ser der at jeg også har fått nytt navn, så jeg må jo være et kjært barn, når alt kommer til alt.

Etter nok en bokanmeldelse av boken til Jannicke, finner vi den første av et par artikler med utgangspunkt i den amerikanske eventyrserien X-files. Bergens Tidende skriver generelt om hendelser og tolkninger fra to sider, der de går ut fra "troende ufologer" og motsatte fløy med James Randi. Merkelig at UFO-NORGEs holdning skal være såpass lite etbredt.

Vel, det bedrer seg jo når vi går over på Dagbladets X-files-artikkel, Der får vi jo synlig "bevis" på at vi har et norsk motsykke som holder spekulasjonene strengt i ørene. I tillegg ser jo brakken passe mystisk ut og temaet er jo spennende, så da så....

La meg i denne forbindelse få skyte inn at TV-2 har ringt og vil ha oss med i en norsk utgave av X-files. De syntes vel brakken så passe eksentrisk ut, da. Jeg kommer tilbake til saken.

Videre ser vi Focus, et engelsk oppdagelsestidsskrift. Der ser vi at de fokuserer på Jordlys, og vi merker oss at de har med dette og hint fra PROJECT HESSDALEN. En PCfax til Erling forteller oss også at TV-innslag fra Hessdalen vises rundt om i den ganske verden. En ledende bioastronom i Italia så her en kveld Erling Strand på TV i Italia i et program omhandlende UFO i Europa. Han sendte sporenstreks denne datafax med en rekke spørsmål som Erling nå koser seg med.

Ark 40 viser noen småklipp som vi har fått oversendt fra Knut Aasheim og det sier vi takk til. Han sendte også noen fler men de brukte vi flesteparten i forrige Klipprunde. Vi takker for det og oppfordrer igjen alle til å sende inn klipp fra sine lokalaviser. Vi trenger dem.

Og spesielt til Knut, som i sin tid laget den opprinnelige logoen til UFO-NORGE. Du synes "siktelinjene" får liten mening med det nye "ubestemmelig noe" i midten Da vil jeg bare få si at det nye er faktisk et norsk UFO, et foto fra Hessdalen, som da faktisk gjør siktelinjene mer meningsfylte enn noen gang da det ikke lenger dreier seg om en tegning, men "the real thing". Hvis ikke siktelinjene sitter på en kanon, da. Håper du ser meningen. Det vil bli satt en liten oppklarende setning inne i omslaget på bladet, slik at andre også får med seg betydningen av logoen.

STATFJORD A.

22. og 23. november var jeg ute på Nordsjøen og holdt to foredrag på forespørsel fra Richard Norfolk fra Statoil. Det ble to foredrag da og ytterligere fire fordelt på to turer 16. og 30. januar. Dette var en spennende og givende tur da det også betød full omvisning derute med mye god mat og overnatting i dobbellugar. Jeg trodde disse sakene stor stille der ute i vannet men der tok jeg feil. De hiver på seg mye likt en båt, slik at når det blåser mye så kan enkelte godt bli sjøsyke der. Et under at disse beina holder da de tross alt er 175 meter lange og mesteparten står og mottar juling under vann til enhver tid.

Det ble flere abonnenter der og flere håper jeg følger i januar. Apropos abonnenter, det ser ut for at våre prognoser blir slått med god margin i år. Vi regnet med 800 og har passert dette tallet med ti stk. allerede.

På nyåret står Sira Kvina for tur angående foredrag, kanskje vi kan få noen fordeler ut der og?

Neste år blir det fire nummer i A-4 med firfarget omslag i Narvesen, og da blir vel veien forhåpentlig kort til 1000.- Vi er spente.

Husk at dere alle kan være med å hjelpe til med nye abonnenter, til jul f.eks. Dere kjenner vel mange som trenger et abonnement til jul? Pass på nå som det kun koster 80 kroner, da får de tre blader under treet og får ny innbetalingsblankett i slutten av mars, og den kan de rett og slett ikke la vær å betale, selv om den er på 150 kroner. Når dere har skaffet fem nye så slipper dere jo å betale ab. selv.

Til slutt vil jeg få komme med en henstilling om at dere holder øynene åpne for legater og stipender som kan være aktuelle for UFO-NORGE, eller andre former for økonomisk bistand som vi kan oppnå fra en eller annen instans. Vi mener vår forskning nå har kommet så langt at det skal være mulig å trekke ut midler fra samfunnet i større grad enn tidligere. (Det skal jo ikke mye til).

Målet i første omgang er å hvertfall dekke inn en stilling ved Rapportsentralen.

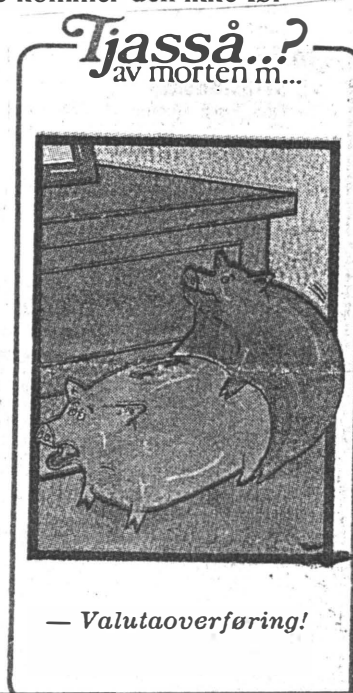
Vi har følerne ute for å overta to stk PC'er fra Statoil, slik at vi kan ha disse maskinene i opplæringsøymed overfor feltforskere og input av rapporter på data. Vi har stor sjangs på et par på Kaia-midler fra arbeidskontoret. Vi krysser fingrene.

Det var vel alt for denne gang, kanskje greier vi en til før nyttår, kanskje kommer den ikke før på nyåret.

Vi ønsker dere alle alle en riktig god jul og et godt nytt år!!!

Mange hilsener fra

.....
Odd-Gunnar

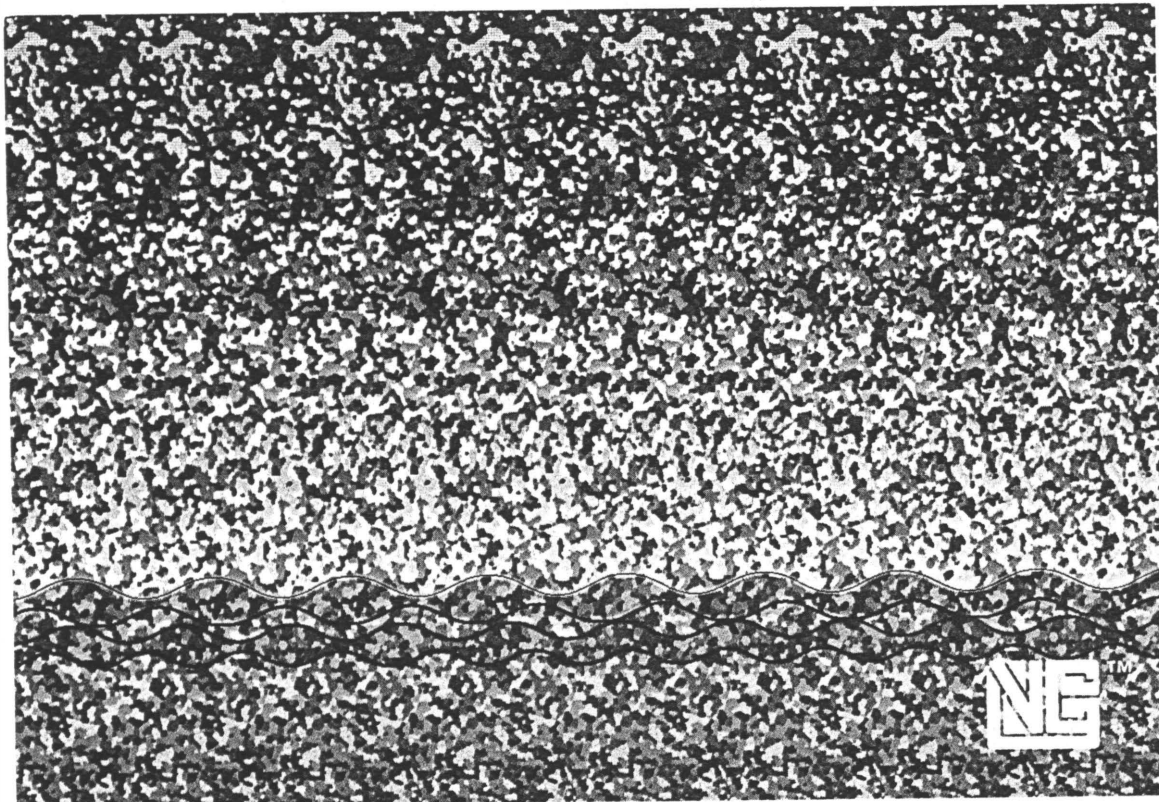
Kos dere med noen utfyllende vitser og skjulte 3-D tegninger. Kan dere finne ut av de tre bildene? Løsningen kommer i neste utsendelse.

Hvis dere mot formodning ikke vet hvordan dere finner tegningen i mønsteret, gjør følgende.

1. Hold arket på leseavstand og fokuser på veggen (eller andre ting) langt unna. Det er arket dere ser, og det skal da være meget uklart. Etter hvert vil mønsteret flyte mer og mer sammen og en tegning vil utkrystallisere seg og bli klarere og klarere. Når dere har fått det til vil dere se en 3-D tegning som løfter seg ut av arket.
2. Hvis 1. er vanskelig kan dere prøve følgende. Hold arket helt inntil øynene, slik at det er helt utydelig. Fjern det deretter sakt til leseavstand, uten å fokusere på arket. Stirr deretter på arket, fremdeles uten å fokusere, til tegningen trer fram.

Det kreves tålmodighet, så ta den tiden du trenger. Sett dere et sted dere kan være for dere selv uten forstyrrelser.

Lykke til.

Er dette veien til Hell?

Foto: TOR HARALD VIST

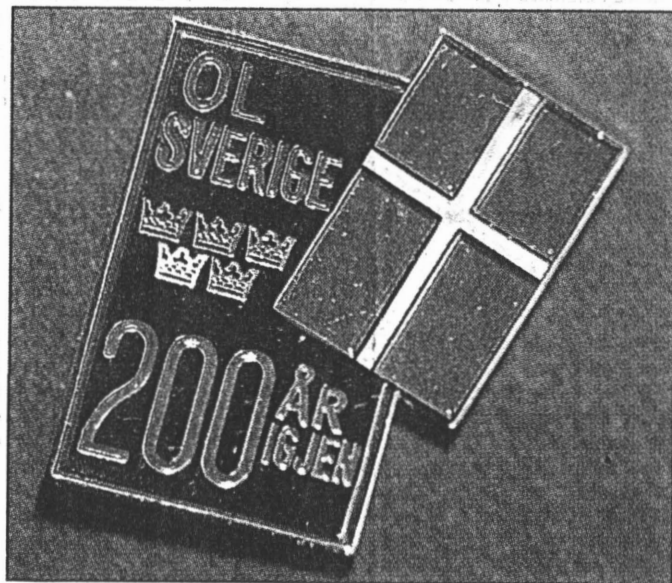
»Taushet er gull«

«Jeg er en sterk person som takler mye. Derfor er jeg plukket ut til å være budbringer for alle andre på jorden.»

UFO-budbringer Gry Jannicke Jarlum
til VG 2. februar.

NE

En passende svensk OL-pin

NE

Vi Menn 47-94 22/11.

Nyoppdaget fenomen

HIMMEL-MANETENE

Enorme, røde "maneter" med lyseblå tentakler ble nylig fotografert for første gang i farger over tordenskyer i USA. Fra forskningsfly oppdaget man også "blå strømninger" av lys beslektet med de røde himmelmanetene.

Tekst:
**NILS P.
THUESEN**

Foto: DANIEL OSBORNE,
GEOPHYSICAL INSTITUTE,
UNIVERSITY OF ALASKA
FAIRBANKS

Undrevis av oppsiktsvek-kende røde og blå lysglimt som flammer opp fra tordenskyer til høyder på opptil 80 kilometer over bakken, ble i sommer tatt opp på videofilm for første gang. Det dreier seg om et himmelfenomen som merkelig nok har vært ukjent.

De uvanlige lysglimtene, som ser ut som røde "maneter" med lyseblå "tentakler" under, ble registrert over stormskyer over det amerikanske Midvesten mellom 12. juni og 28. juli i år. Det var NASA, den amerikanske romfartsadministrasjonen, som finansierte undersøkelsene i regi av Alaska-universitetet. Man fløy opp fra Oklahoma City til de aktuelle høydene med to fly, og flyene hadde hvert sitt kamera om bord.

Lysglimtene er det rene fyrverkeriet, eller de rene fontene, som man vil bruke det uttrykket, uttalte undersøkelsesleder Davis Sentman. – Videoopptakene overgikk alle våre forventninger, understreket han.

Noen av lysglimtene, som kalles "alver" (engelsk: sprites), strakte seg helt opp gjennom ozonlaget og videre til en høyde av 80 kilometer. Dette området av atmosfæren heter ionosfæren, og de lyserøde "manetene" fantes med andre ord i den øvre atmosfæren,

Lysfenomene-
nene varer
bare noen få
tusendeler
av et
sekund.

Lysglimtene
oppstår overst
i storskyer, og
farer så 30 km
opp med 300
ganger lydens
hastighet.

95 km Alt. →

Cloud Top →

u 88:00:46-30

nesten helt oppe i det området hvor nordlysfenomenet gjør seg gjeldende.

Kortvarig fyrverkeri

Forst ble det tatt 19 svart/hvitt-bilder av fenomenet. Det skjedde allerede i fjor. I år kom fargebildene, og man fikk også målt hurtigheten på de flyktige "himmelalvene" ved at man brukte trianguleringsmåling og forbedrede kamerasystemer. Man ble også i stand til å identifisere to forskjellige slags lysglimt, kalt "alver" og blå strømmer.

"Alvene" – eller "himmelmanetene", som de også kalles – er blodrøde, og under noen av dem henger lyseblå tentakler. Men ikke lenge, for dette flyktige himmelfenomenet varer bare i noen få tusendeler av et sekund. Forskerne la også merke til radiostøy mens lysglimtene foregikk. Når radiosignalerne spilles av på lydbånd, høres et slags "popp", og de atskiller seg dermed markant fra de radiosignalerne vanlige lyn sender ut.

Fenomenet er registrert på en fjernsynsspektrograf, slik at man vil bli i stand til å bestemme dets atommessige og molekylære opprinnelse. Siden "himmelmanetene" oppstår i forbindelse med storm og lynaktivitet, tror forskerne at de fargestrålende lysglimtene er en form for elektrisk utladning.

Fargerike lysekspløsjoner

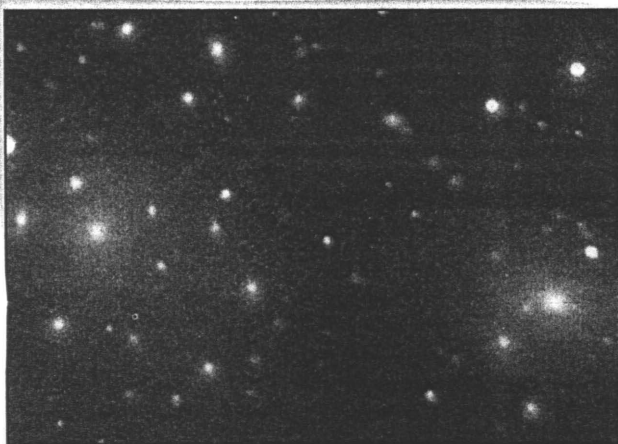
De blå strømmene opptrer i trange bånd, vifter eller kjerner av blålig eller purpurrodt lys. – Med det blotte øye ser det ut som om noe eksploderer, eller som strålene i en fysikers tåkekammer, sier professor Eugene Wescott.

Flypiloter og andre har rapportert om blålige og grønnaktige søyler av lys i mange år, men Sentman og Wescott ble de første som registrerte dette fenomenet på video. De filmet over ett dusin "himmelmaneter" over en uvanlig kraftig storm like over Arkansas 30. juni.

Det ser ut til at lysglimtene oppstår overst oppe i stormskyer og så farer 30 kilometer opp. Vinklene varierer, og hastighetene er mellom 30 og 100 kilometer i sekundet. Dette er 300 ganger hurtigere enn lydens hastighet, men betydelig langsommere enn både lyset og radiobølgene.

Man tror at fargeforskjellene – rødt eller lyseblått til grønnaktig – kommer av forskjeller i de atmosfæriske forholdene der fenomenet opptrer.

Himmelfenomenet er også registrert av astronauter om bord i flere av de amerikanske romferjene. Professor Wescott sier at det er mulig å observere det fra bakken, bare man er oppmerksom nok. ●

DE STØRSTE GALAKSENE ELDST

● De største galaksene i universet begynte å danne stjerner milliarder av år før vår egen sol ble til. Dette mener en koreansk astronom etter å ha analysert ultrafiolett stråling fra store ellipsoformede galakser (stjerneåker). Noen av dem Young-Wook Lee har undersøkt, tilhører de største i universet og er

atskillig mer lyssterke enn vår egen galakse, Melkeveien, som også er en relativt stor galakse. Lees arbeid antyder at de første galaksene oppsto i de tetteste områdene av universet, og det er nettopp der man kan påvise de største galaksene i dag.

Foto: SPL

Vi Menn

Nr. 47-1994

22/11-94 ↓

● Det er satt ny verdensrekord i kulde. Den nye rekorden er 700 nano-kelvin (en milliardels grad) under det absolutte nullpunkt, som er $-273,16$ grader Celsius. Rekorden ble oppnådd i et laboratorium i Gaithersburg i Maryland, USA.

Adresseavisen

16/11-94

UFO-sirkus på TV2

Science fiction-forfatteren Arthur Clarke skrev en gang flg.: «Sjelden har noe subjekt vært så belastet med bløff, hysteri, religiøs mania, inkompetanse og mesteparten av de øvrige usympatiske menneskelige egenskaper.» Clarke snakker her om UFO.

Den 3. november presenterte TV2 et program (igjen) som burde gi oppvakte seere noen eksempler på dette.

Fra USA hører vi at mellom tre og fire millioner amerikanere angivelig skal ha vært bortført av UFO'er, og det bør neppe forbause noen at slike historier begynner å dukke opp også i Norge, slik vi så eksempler på i nevnte TV-program.

Mer besnærende er den rollen som hobby-ufologene spiller i slike debatter. De fremstiller sin posisjon som å ligge et sted mellom «skeptikere og troende»; de er uten skyllapper, innstilt på vitenskapelige metoder, og hevder at «UFO'ene», som de av eller annen grunn vet eksisterer, bør undersøkes vitenskapelig. De burde vite at dette er blitt gjort gang på gang med negativt resultat.

Forfatteren og journalisten John A. Keel er en av de som grundig har fulgt UFO-syndromet opp igjennom årene. Han har skrevet en rekke bøker om emnet og enda flere artikler. Hans navn går igjen i alle mulige tidsskrifter som beskjeftiger seg med saken.

I dag mener Keel at mer enn førti års nonsens har bevist at ufologi er «dødens pølse uten tilbehør», og at sporet fører til glemsel for dem som har fulgt det. Den såkalte UFO-forskning er i en sørgelig forfatning, i tillegg til at ingen har tatt hånd om det virkelige UFO-

problem, dvs. den psykologiske siden av saken. Hva man virkelig har bruk for, mener Keel, er et psykologisk studium av det han kaller UFO-advokatene, de som taler UFO'enes sak.

De som ser ting de oppfatter som ukjente flygende objekter er forsåvidt uskyldige ofre i spillet som skapes av de selvbestaltede hobby-ufologer og deres ofte dypt usaklige foreninger. Disse vitnene er blitt undersøkt på kryss og tvers, men ikke de som samler inn og fortolker vitnenes opplevelser og bruker eller misbruker disse.

I slutten av 1980-årene var det etter Keels beste skjønn ikke mer enn knapt 100 aktive ufologer i USA. Selv samlere av fyrstikkesker eller teddybjørner er bedre organisert, mener Keel, som skriver:

«Ufologi er ikke og vil aldri bli en vitenskap. I stedet har det utviklet seg en pedantisk teologi, komplett med ritualer og pilgrimsreiser. De resiterer bevisstløst sine dogmer, fullstendig uoppmerksom på det faktum at de er blitt håpløst hjernevasket av sine egne skrifter – og de avisutklipp de har samlet inn og benyttet som en del av ritualen.»

Hvis man virkelig hadde å gjøre med et ekstraordinært fenomen, ville den oppfatningen bli styrket av grundigere og mer kompetente undersøkelser. Men det motsatte har vært tilfellet. Og radarobservasjonene har avtatt proporsjonalt med forbedringene av radarutstyret, mesteparten av de klassiske «kjernesakene» er oppklart, kjente ufologer er blitt skeptikere.

UFO-foreningenes medlemmer vet en del om dette,

men da det nettopp er de som har mest å tape ved oppklaringer som truer deres hobby, forsøker de å holde liv i mytene. Derfor er det mange som mener at «UFO-fenomenet» – om noe slikt skulle finnes – aldri vil bli oppklart så lenge det finnes ufologer.

Tor Erling Staff, de nedslåtte ridder, kan kunsten å stille spørsmål. Det kunne ha blitt en meget interessant TV-kveld dette, dersom han hadde visst mer om hvilke spørsmål han burde ha stilt ufologene.

K. Stenødegård
N.I.V.F.O.

Merkelig lys

- Jeg lurte på hva det var som laget det merkelige blå lyset vi så i går kveld, sier 14

år gamle Bjørn Harald Espegren fra Vestre Ådal. Ved 21-tiden var han utenfor Skollerud grendehus i tåken sammen med en kamerat.

- I et par sekunder lyste et forholdsvis kraftig, lyseblått lys opp hele himmelen. Det var et jevnt lys uten noe sentrum. Jeg tror ikke det kan ha vært tordenvær, både fordi tordenvær er sjelden på denne årstiden og fordi lyset var jevnt uten lysstriper, sier Espegren.

- Da jeg kom inn fortalte foreldrene mine at de elektriske lyset hadde blunket. Kan noen gi en forklaring på lysfenomenet, spør Bjørn Harald Espegren. Vi lar spørsmålet gå videre til våre lesere.

RINGERIKETS BLAD

21/11-94

33.
196 innbyggere ser lysende fenomener på himmelen:

Har Hessdalen besøk fra fremmede planeter?

- Vi så det senest i forrige uke. En blågrønn lysende kule kom farende rett over lia her, sier Bjarne Lillevold, og peker mot skråningen overfor gården.

196 innbyggere i Hessdalen nord for Røros har siden begynnelsen av 80-tallet levd med uforklarlige hendelser: Det er lysende objekter på himmelen i form av oransje og blågrønne kuler, sigarformede objekter, lysende triangler, eller flammende bål.

Allers-reportasje: Anne-Karine Strøm
Foto: Øyvind Kjølberg og "Project Hessdalen"

Befolkningen i den 12 km lange dalen forteller om mystiske lysende farkoster så nære at de hadde kunnet kaste stein på dem, og om hus som blir opplyst av kraftige lysskinn. Noen ganger kan lysfenomene stå stille i luften i over 20 minutter, for så å forsvinne på et blunk i enorm hastighet. Andre ganger svever lysene langsomt over tretopper og åsrygger i nordlig retning. Enkelte har opplevd at de har blitt fulgt av lysende kuler i flere kilometer.

"Har følt meg iaktatt"

Bjarne Lillevold er en jordnær sliter som ikke har for vane å se spøkelser ved høyllys dag. Ikke er han særlig overtroisk av seg, og aldri har han følt noen spesiell dragning mot det overnaturlige.

8 Allers 45/94

Han er fjellbonde med syv kyr i fjøset, og lever av jordbruk og melkeproduksjon. Han er født og oppvokst i nabobygda, men har bodd i Hessdalen siden begynnelsen på 60-tallet. Intill for noen år siden avfeide han historier om at folk hadde sett UFO som tøv.

- I dag er jeg ikke lenger i tvil om at det eksisterer. Hver gang jeg har opplevd de merkelige lysfenomene, har jeg følt meg iaktatt. Det er som de blir styrt av en intelligens, sier han.

I motsetning til for ti år siden er ikke folk lenger så snakkesalige. Bjarne er likevel villig til å fortelle om noe av det merkelige han har opplevd.

- En vinterdag i 1982 var jeg ute og gikk i skogen. Da fikk jeg plutselig øye på et lysende objekt som beveget seg langsomt over tretoppene. Det var formelt som

en sigar, og var på størrelse med et passasjerfly uten vinger og hale. På midten var det et svart belte, ellers var det sølvfarget.

Den beveget seg i en hastighet på ca 20-30 kilometer i timen, og kom fra syd mot nord omtrent 100 meter over bakken. Jeg hørte ikke noe lyd fra gjenstanden, men det skinte tre lys fra den. Bak strålte det ut et oransjefarget ris.

- Ekspertene den gang mente at det var et fly. Men jeg vet hva jeg så. Flyene passerer flere ganger daglig over Hessdalen. Dette var noe annet. Noe helt uforklarlig, mener Bjarne.

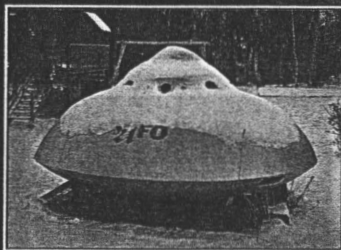
Lyskulen var gjennom-siktig

En vinterkveld så han fra huset noe som lyste over setra. Først trodde han det var en snøskuter,

men så ble hele skogen rundt lyst opp med et sterkt hvitt lys. Lyset dimmet og gikk ned mot bakken, og i 15 minutter ble han stående lamslått å stirre. Det så ut som en lysende rød kule, og han følte en slags telepatiske kontakt med fenomenet.

En annen gang kunne han iaktta en blå lyskule med kikkert på 70 meters avstand.

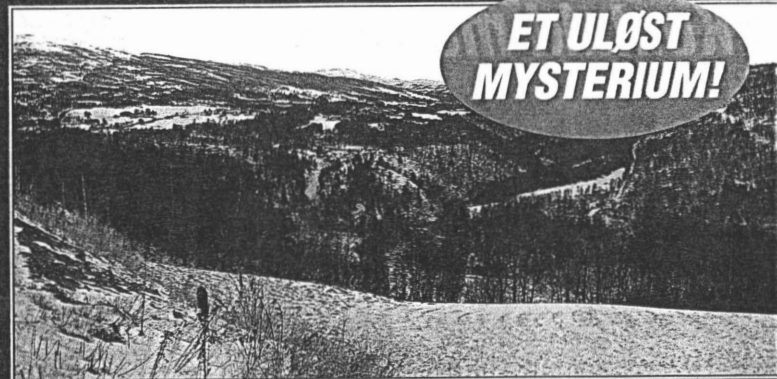
- Når jeg så den på nært hold, var den nærmest gjennom-siktig. Jeg kunne se silhuetter av gran-trær bakfor lyset, forteller han. Bare én gang har han vært virkelig redd. Det var en vinterkveld i 1984. Sammen med tre kameraler skulle han opp til Budalen på snøskuter. Etter halvannen times kjøring var de kommet i cirka 1.000 meters høyde. Da får de plutselig øye på tre skinnende lys like over bakken bare noen hun-

Denne UFOen ble gitt i gave til bygdas barnehage fra en lokalavis.

I Hessdalen har folk i en årrekke observert gåtefulle lysfenomen. Det eksisterer mange teorier, men ingen har hittil kunnet forklare det som skjer.

▼ Bjarne Lillevold har flere ganger sett fenomenet på nært hold. I vinter laget fransk TV 1 et dokumentarprogram om Hessdalen-phenomenet, hvor Bjarne måtte rekonstruere noen av sine opplevelser.

ET ULØST MYSTERIUM!

Hessdal-phenomenet

- Det blir sett under alle værforhold, til alle døgnetstider, og til alle årstider.
 - Det ser ut som flammende bål, lysende kuler, sigarer, egg og triangler.
 - Det blir sett over fjellene, nede i dalbunnen, og over hus-takene.
 - Det står stille i flere minutter, eller forsvinner i utrolig hastighet.
 - Det dimmer lyset når rutefly passerer over.
 - Det blir registrert på radar.
 - Det er blitt avfotografert flere ganger.
 - Det ble sett av mange bundre personer i perioden 1881-87.
- (Utdrag "UFO-fenomenet - Kan det umulige være mulig?" av Leif Havik)

dre meter foran. Det midterste lyset var hvitt. På hver side lyste to små røde kuler. Lyskulene på siden skifter plutselig posisjon som på kommando. Så dukker et fjerde lys frem fra intet. Det inntok posisjon i midten. På samme tid forsvant det første midterste lyset i utrolig hastighet.

- Vi var måløse, og ingen av oss klarte å foreta oss noe. Da lysene beveget seg videre oppover dalen kjente vi redselen komme krypende. Hva var vi hadde vært vitne til? På meg virket det som om det var styrt av noe. Som om det opererte på kommando.

I januar i år var han med på å rekonstruere hendelsen da et fransk TV-team lagde en reportasje om Hessdalen-phenomenet. Fransk TV 1 bevilget en time i beste sendetid på mysteriet, og reportasjen har vært sendt i flere

land i Europa.

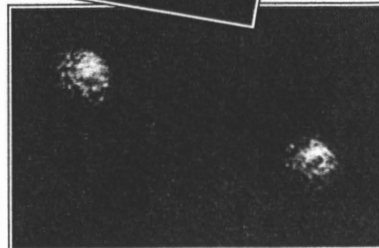
- Her i bygda er vi jordnære mennesker, men vi vet at vi har sett det vi har sett. Det er like virkelig som at jeg står her nå, sier gårdbrukeren som er lei alle forståelsegære og folkesnakk. Teorier fins det nok av, mener han. Men ingen har hittil klart å gi en forklaring på hva det er. Personlig tror han det er lenge til noen klarer å løse gåten - hvis det noensinne blir oppklart.

Så fenomenet allerede i 1811!

Det har kommet frem, blant annet i bygddeboka, at både under krigen og på slutten av 40-tallet var det mange som undret seg over merkelige lys i området. Vi leser utdrag fra Lars Dybedals dagbok: "Den 12 sön-

Blågrønne kuler som svever over tretoppene. Kulene kan stå stille i luften i flere minutter, for så å forsvinne med en utrolig hastighet. (Bilde copyright "Project Hessdalen".)

Noen ganger er lysfenomenet uformelig som et blafrende bål. Som oftest beveger det seg fra sør mot nord langs dalen.

ALLERS nr. 45 - 8. nov. 1994.

Du er jeg, du!

«Hvem er du?»

Dette lille spørsmål skriver Jostein Gaarder som en hilsen til sine tyske lesere, nesten et samlet tysk folk, som alle vil ha boka «Sofies Verden». Et såkalt eksistensielt spørsmål, altså, og nå går sikkert tyskerne rundt, i likhet med oss andre, og funderer litt over sine medmennsker på vei til ølhallen.

LIV
JØRGENSEN

Men det gjelder å følge med. Svaret er nemlig nærmere enn du tror. Ja, til Jostein Gaarder kan vi nå rope et unisont «tampen brenner!», i det svaret på spørsmålet «Hvem er du?» finnes i årets bokhøst. Det er Gry Jannicke Jarlum som svarer med verket: «Du er jeg.» Verre er det rett og slett ikke.

Forvirret? Lurer du på hvordan slikt går an? Spaltet sinn, sier du? Ikke etter «Du er jeg», antakelig den første norske bok nedtegnet i automatskrift og inkludert en CD, der Jannicke utdyper saken ytterligere. I sangen «Mitt livs story» sier hun nemlig rett ut: «Jag är Gud manifestert i denna kroppen.» Og her åpner det seg jo uante muligheter.

Heretter er vi alle uangripelige. Ingen tar rotta på en kroppsmanifestert gud sånn uten videre, og jeg tror det kunne være en god idé om vi alle tok hverandre i hendene og messet fram setningen i kor. Verken streikende heismontører, EU-kampen eller for eksempel Myggen biter på oss nå, da vi er i ferd med å oppnå den ønskede kontakt med en annen dimensjon.

Nå skal vi ikke stikke under en stol at livet tross alt er en kamp. I sangen «Dyr-Barn-Motemenneskene-Grisene» – et harskt oppgjør med motemenneskets mangel på omsorg for griser, kyllinger, hval, villfarne sauer, barneprostituerte og andre nødstilte – spør Jannicke: «Hvorfor er alt så jævlig treigt?» Og i første omgang står vi lamslåtte tilbake, omgitt som vi er av svake mennesker i en pøl av elendighet.

Men ikke lenge, for det er her vi liksom stirrer litt forklart ut i altet, mens vi tar sangen om androgyn kjærlighet. Den går sånn: «Aaa. Androgyn mm, yeah yeah, jeg snakker om androgyn kjærlighet.» Da har vi en gang for alle hevet oss over verdens smålighet og erklært vår altomfattende barmhjertighet med de som ennå lever i mørket. Prøv å messe som om du var søster'n til E.T.

På dette punkt er enhver kroppsmanifestert gud med respekt for seg selv på det rene med at livet er en illusjon, yeah, vi er gått opp i en høyere enhet: Du er jeg. Dette må du forklare tyskerne, Gaarder, så de slipper å lure.

Lørdag

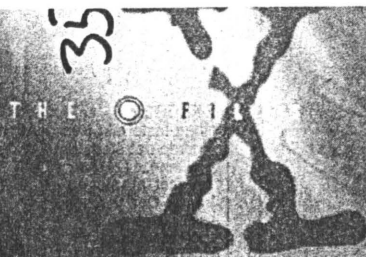
Søndag 27. november 1994

Bilag

**Norges
svar på
«X-files»**

Side 8-9

Bergens Tidende
19/11-94.

Fjernsynsserien «X-files» har skapt en ny UFO-kult i USA. Troen på at fremmede vesener overvåker jorden griper om seg og har nesten religiøse dimensjoner. Nå går budskapet også ut til norske seere gjennom TV 2. Som mottoet til FBI-agentene Mulder og Scully lyder: «The truth is out there».

Nærkontakt med de nye «gudene»

Moderne overtro, big business og smart markedsføring. Dette er noen av ingrediensene i den nye UFO-kulten. Den spekulerer i livssynsbehov og fordreier vitenskapens forståelse av universet, hevder kritikere. Andre betrakter historiene om fremmede vesener som ufarlig underholdning.

Mennesker har sett mystiske objekter på himmelen i årtusener. Profeten Esekjel beretter at han så en stor sky med flammende ild (Es. 1,4). Det blinket som av skinnende metall inne i ilden og fire «skikkelser» med vinger og rette bein kom til syne. Josef Blumental, en teknisk sjet i NASA, undersøkte beretningen i 1970-årene og ble forbløffet. Detaljene stemte med NASAs planer for fremtidens romskip. Han konkluderte med at Esekjel var vitne til et fremmed besøk på jorden. «Skikkelsene» var ikke himmelske vesener som teologene hevder, men helikopter-lignende landingsfartøyer.

Den moderne UFO-alderen begynte i slutten av 1940-årene. Den amerikanske piloten Kenneth Arnold observerte i juni 1947 ni skiveformede objekter som fløy i formasjon over staten Washington. Han beskrev objektene som «flyvende tallerkener» i en avis. Navnet tente media-interessen og en helge av UFO-historier fulgte. Et par uker senere (7. juli 1947) inntraff hendelsen som er ufologenes store «X-file». En bonde i Roswell, New Mexico så en eksplosjon og fant vrakdelar av et merkelig materiale spredt over et stort område.

Bonden varslet politiet, soldater fra en flybase rykket ut og beslagla vrakdelene og forsvaret sendte ut en pressemelding. Den sa at man fant restene av en «flyvende tallerken». Meldingen ble raskt trukket tilbake. En værballoon hadde styrtet, så en ny versjon. Ballongen ble vist frem for å stanse rykter, men bonden og flere øyenvitner holdt på UFO-versjo-

nen og spekulasjonene fortsatte. Fire fremmede lik og en overlevende ble også funnet, het det. Forsvaret nektet å gi mer informasjon og bidro dermed til «Cosmogate», den nye store konspirasjonsteorien i USA. Myndighetene har organisert en sammensvergelse for å skjule sannheten om Roswell, sier ufologer.

Nå er X-mappen åpnet. Etter press startet et særskilt etterforskningsorgan i kongressen i januar i år en undersøkelse av saken og la i september frem en rapport. Den sier nå at værballoonen var en bløff. Vraket var i stedet en avansert ballong som ble brukt i overvåkingen av Sovjetunionens kjernefysiske prøver. Det var et topp hemmelig prosjekt som het Mogul. Hvis opplysninger slapp ut, var verdensfreden i fare. UFO-skeptikere hevder at Roswell-mysteriet nå endelig er oppklart. UFO-tilhengere kaller forklaringen en ny dekkoperasjon. De hevder at myndighetene også har kapret en rekke andre fremmede fartøyer som har styrtet. Hele 70 forskjellige utenom-jordiske sivilisasjoner har ifølge de dristigste antagelsene besøkt jorden.

Hvor kommer de fremmede besøkende fra? UFO-tilhengerne har i den senere tid spunnet en ny teori omkring Mars, den eneste noenlunde beboelige planeten i vårt solsystem. En romsonde fotograferte i 1976 en geologisk formasjon på Mars som ser ut som et ansikt. Det flimrer forbi i innledningen til hver episode av «X-files». Vitenskapsmennene forklarer ansiktet med skyggevirksomheter og

prikker som skyldes datamangel. Ufologene hevder at formasjonen kan være del av en gammel sivilisasjon på Mars.

NASA skjøt i 1992 romsonden Mars Observer. Den forsvant sporløst like før den nådde frem til Mars. NASA tror at romsonden eksploderte på grunn av en lekkasje. UFO-tilhengere sier at NASA bevisst ødela romsonden for at den ikke skulle ta nye bilder av Mars-ansiktet. En annen teori er at fremmede vesener fra andre solsystemer bruker Mars som base mens de overvåker jorden. De ødela romsonden for ikke å bli avslørt.

Astronomer mener at det finnes andre beboelige kloder ute i Melkeveigalaksen. Den består av 100 milliarder stjerner. Mange kan ha planetsystemer. Radioteleskoper på jorden søker etter signaler fra sivilisasjoner blant de 1000 nærmeste stjernene, men har ikke funnet noe livstegn ennå. Når vi ikke hører noe, er det enda mindre sannsynlig at de fremmede besøker oss, sier astronomene.

Avstandene er enorme. En reise til Alpha Centauri, den nærmeste stjernen utenom solen, tar med vår raketteknologi 40.000 år. Andre sivilisasjoner kan teoretisk reise med nær lysets fart. Likevel tar en ferd urimelig lang tid. De kan også ta snarveier gjennom svarte hull og andre dimensjoner eller komme fra parallelle univers, men dette er bare fantasier.

De utenomjordiske vil oss vel hvor de enn kommer fra, sier en ny strøm av UFO-vitner. De beretter at de er bortført og har vært om bord i fremmede romskip. Der er de undersøkt medisinsk. De fremmede tar sæd- og eggprøver til befruktningforsøk for å avle en ny rase. Humanoider, menneskelignende skapninger som er født på andre kloder, vandrer iblant oss.

De fremmede beskrives som vesener med liten kropp, stort hode og mørke øyne som stirrer en rett inn i sjelen, ikke ulik den vennlige skapningen fra slutscenen i Steven Speilbergs film «Nærkontakt av tredje grad».

De bortførte forteller sine historier under hypnose. Skeptikere sier at opplevelsene er fantasiprodukt, psykiske forstyrrelser eller har en nevrologisk forklaring. Hjerneforskere er blitt interessert i fenomenet.

Ex-rockestjerne Gry Jannicke Jarlum er det norske kronvitnet. Hun forteller i en ny bok at hun er født på Venus. Venus er et geofysisk helvete. Temperaturen er 500 grader, trykket 90 ganger trykket på jorden og det regner svovel fra himmelen. Jannicke sier at hun ble født der i «en annen dimensjon».

- Vi er i ferd med å få en ny religion. Den er en blanding av ufologi, astrologi og andre moderne former for overtro og kvakksalveri, sier James Randi til Lørdags-BT. Han er en av USAs fremste tryllekunstnere og forfatter av boken «Juks og bedrag». Han ser det som en livsoppgave å reise rundt og avsløre alle som prøver å tjene penger på andre menneskers uvitenhet. Han besøkte tidligere i høst Bergen og holdt et foredrag i Hulen.

Astronauter fra høystående fremmede planeter besøkte jorden i en fjern fortid og la grunnlaget for vår kulturutvikling, hevder suksessforfatter Erich von Däniken i boken «Dagen da gudene kom».

- Nå setter mennesker sin lit til at nye guder fra rommet vil redde oss fra farene som truer vår sivilisasjon. Folk må få tro hva de vil. Men jeg synes det er en nedverdiggende tanke for menneskeheten, sier Randi.

- Ufologene kan ikke legge frem et eneste bevis. Hele 98 prosent av observasjonene har en naturlig forklaring. Venus lyser sterkt og lurer mange. Andre ganger er forklaringen satellitter eller atmosfæriske effekter. De siste to prosentene er ikke nødvendigvis mystiske, men bare uidentifiserte. Ufologer har imidlertid en fantastisk tilpasningsevne. Hver gang de blir konfrontert med fakta, har de et tilsynelatende rasjonalt motargument, sier Randi.

Den seriøse vitenskapen må våkne. Pseudo-vitenskap er i ferd med å overta. Nesten hver har i dag en astrologi-spalte. Avisene har sjelden en vitenskaps-spalte. Forretningsmenn satser store penger på horoskop-industrien og ufologien. Vitenskapen er blitt så komplisert at den går langt over hodet på den vanlige mann og kvinne. Forskerne må kjene sitt ansvar i samfunnet bedre og drive opplysning. Når folk får fakta, viser de ofte sunn dømmekraft, sier James Randi.

TEKST: INGE SELLEVÅG
ILLUSTRASJON: TOR SPONGA

NORSK X-FIL

Hver torsdag følger en halv million nordmenn spent med når FBI-agentene Mulder og Scully løser ufo-mysterier på TV 2. Amerikanske «X-files» er blitt en internasjonal kultserie. Dagbladet har besøkt det norske svaret på «X-files».

Det norske «X-files»-arkivet finnes i Flekkefjord. Her har UFO-Norge samlet 3000 rapporter om ufo-observasjoner og paranormale fenomener. 30-40 saker i året blir aldri løst.

Av ERNA BØYUM
og STANLEY HAALAND (foto)

«X-files» er navnet den amerikanske regissøren Chris Carter har satt på de uopklarte sakene i FBIs arkiv som spesialagentene Fox Mulder og Dana Scully løser.

De norske utgavene av FBI-agentene i TV-serien «X-files» er verken politi eller hemmelige agenter av yrke, men servitør og elektriker.

Norges «X-files»-arkiv er to brannskap plassert i ei brakke inne i skogen i Gyland utenfor Flekkefjord.

Her i UFO-Norges rapportsentral jobber Odd-Gunnar Rød (43) og Torfrid Urdal (36) med å koordinere etterforskning av ufo-observasjoner.

Torfrid har vært UFO-Norge-medlem i 15 år, men servitøren har aldri selv opplevd noe paranormalt, eller sett ufo.

– Jeg er bare rett og slett interessert i fenomenet. Jeg kan ikke huske at jeg noen gang ikke har vært det, forklarer Torfrid.

Uopklarte saker

Organisasjonen UFO-Norge har arbeidet med registrering og etterforskning av ufo-fenomenet siden 1973.

– Selv om Norge ligger i verdenstoppen med hensyn til antall ufo-observasjoner, benekter både Forsvaret og politiet at de har et eget arkiv for ufo-saker, sier Ole Jonny Brønne, styre-medlem i UFO-Norge.

Rapportsentralen får telefoner fra folk som lurar på hva de har sett. UFO-Norge sender dem et ufo-rapportskjema like omfattende som selvangivelsen med spørsmål som: «Var fenomenet lysende? Hvilken farge, hadde det kondensstripe, var lysstrålingen blinkende, eller uregelmessig skiftende i lysstyrke? Var lyden kraftig, brummende, susende, syngende, eller vislende?»

Innkommne rapporter fordeles blant UFO-Norges etterforskende medlemmer som i første omgang tar kontakt med flyplasser, radarstasjoner, astronomiske foreninger og meteorologiske institutter for å finne en eventuell forklaring.

– Ofte viser det seg at ufo-observasjoner har naturlige forklaringer, men i gjennomsnitt sitter vi igjen med 30-40 saker i året vi ikke finner noen opplagt forklaring på, forteller Torfrid.

FBI nekter

Etter 14 episoder av den amerikanske TV-serien «X-files» er det mange som har ringt til UFO-Norge og spurt om det er sant at

UFO:

■ Ufo er forkortelse for Unidentified Flying Object (uidentifisert flygende objekt).

■ Ufo er himmelfenomener som det i observasjonsøyeblikket ikke finnes en rimelig forklaring på.

■ Ifølge Norsk Opinion Institutt undersøkelser i 1978 har 95 prosent av Norges befolkning hørt om ufo og hele 3 prosent sett ufo.

KULT-HELTENE: «X-Files»-agentene Fox Mulder og Dana Scully har verken edel moral å lære bort, eller ironi å tilby. Alt de vil, er å raske opp i virkelighetsopfatningen din.

Forts. neste side.

ES-FEBER

X-FILES:

■ I den amerikanske TV-serien «X-files», er ufo-er og parapsykologiske/paranormale fenomener avgjørende ingredienser innenfor den klassiske thriller-rammen.

■ Bakgrunnen for historiene er at den ukonvensjonelle FBI-agenten Fox Mulder (David Duchovny) bestemmer seg for å etterforske en spesiell gruppe uopklarte saker kjent under navnet «X-files». Han tror de involverer paranormale fenomener.

■ For å holde ham under kontroll og kanskje få punktert teoriene hans, kobler FBI-bossene ham sammen med Dana Scully (Gillian Anderson) som er skeptisk og har sterk tro på at svarene ligger i den rasjonelle vitenskapen.

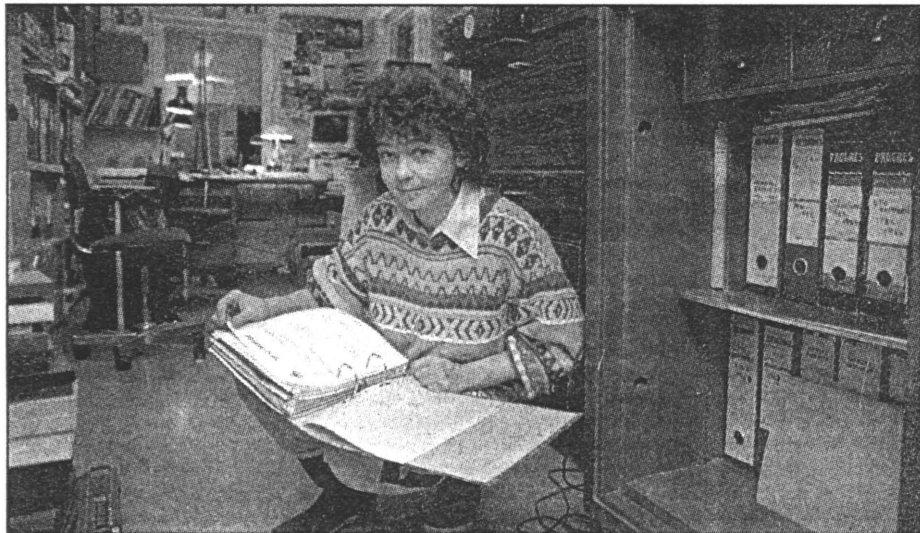
■ Første episode av i alt 24 ble sendt på TV 2 i august i år. Førstkommende torsdag vises episode 15. Serien er skrevet og produsert av Chris Carter.

UFO-NORGE:

■ Organisasjonen er en sammenlutning av personer og grupper fra hele Norge, som har som formål å utforske ufo-observasjoner etter vitenskapelige prinsipper og metoder.

■ UFO-Norge stiller seg åpen for alle hypoteser og teorier som kan representerer mulige løsninger på ufo-gåten.

■ Organisasjonen ble stiftet i 1973, og den har i dag 800 medlemmer. UFO-Norge gir ut tidsskriftet «UFO».

UFO-ETTERFORSKER: Dana Scully alias Torfrid Urdal blir i en av de 3000 norske ufo-rapportene som vanligvis er innelåst i de 300 kilo tunge brannskapene i rapportsentralen.

det amerikanske statspolitiet Federal Bureau of Investigation (FBI) har et hemmelig «X-files»-arkiv med uopklarte ufo- og paranormale krim saker.

Pressetalsmann Paul Bresson i FBI benekter overfor Dagbladet at ufo-relaterte saker samles i noe eget arkiv i FBI.

– Navnet «X-files» er noe regisøren har funnet på. Hos oss har alle saker journalnummer og ikke noe navn. Sakene vi ikke oppklarer, kaller vi rett og slett uopklarte. Historiene i serien har definitivt ikke noe med FBIs virksomhet å gjøre. De er fri diktning, men jeg synes det er bra underholdning.

Men Bresson bekrefter at «X-files»-regissøren Chris Carter har vært i kontakt med FBI om serien og også vært innom på besøk.

– Det dreide seg om noen detaljer om hvordan en ekte FBI-agent ville ha handlet i en bestemt situasjon. Det er mye mer kjedelig i FBI enn i «X-files», sier Bresson.

Neste «X-files»-episode

I hver «X-files»-episode etterforsker spesialagentene Fox Mulder og Dana Scully saker som viser seg å ha sin forklaring utenfor vår vanlige virkelighetsoppfatning. I «X-files» er det aldri butleren som er morderen.

Den ene uka jakter superagentene på en mann som kan sette fyr på andre mennesker bare ved å si det på dem. Neste uke er de vitne til at utenomjordiske vesener dreper, kidnapper, eller går inn og tar bolig i menneskekropp.

I torsdagens episode blir Scully vitne til et bankran der FBI-kollega Jack Willis blir drept. Scully dreper drapsmannen, som blir kjørt til samme sykehus som Willis. Etter opplyvningsforsøk med elektrosjokk våkner Willis opp. Men nå har bankraneren tatt bolig i ham ...

Paranormale hendelser

– Det er sjelden at paranormale

NORSK «X-FILES»-ARKIV: Midt inne i skogen i Gyland utenfor Flekkelfjord ligger UFO-Norges Rapportsentral i en gammel Moelven-brakke flyttet på plass av en 22-tonns gravemaskin.

hendelser og ufo-observasjoner skjer samtidig, slik de til stadighet gjør i «X-files», hevder Ole Jonny Brønne.

Dana Scullys faste samarbeidspartner, Fox Mulder, er overbevist om at ufo-er og paranormale fenomener er sannsynlige forklaringer i sakene de etterforsker. Troen hans blir stadig forsterket gjennom alle de bisarre situasjonene han kommer opp i sammen med Dana Scully.

Hun er hans rake motsetning: nøktern og skeptisk. Hun avviser paranormale og ufo-baserte forklaringer. Hun søker heller løsningene på mysteriene i den rasjonelle naturvitenskapen.

Stein Carlsen (28) har nylig utarbeidet en ny manual for UFO-Norges etterforskning av uidentifiserte flygende objekter.

– Det er en fordel at all etterforskning foregår etter de samme prinsipper, slik at alle rapporter får samme kvalitative standard.

Verken Stein, Ole Jonny eller Torfrid synes at de har noe å lære av FBI-agentene Mulder og Scully.

– Men jeg hadde ikke hatt noe imot å ha Scullys objektive innstilling og analytiske tankegang

under etterforskning av ufo-observasjoner, innrømmer Ole Jonny.

– Mens jeg har litt mer sans for Mulder, svarer Stein.

Ole Johnny og Stein Carlsen følger hver episode av serien like trofast som de gjorde da «Twin Peaks»-serien gikk.

Røverhistorier

– Det er gutten i meg som ser på, og ikke fagpersonen. «X-files» er bare en underholdende miks av røverhistorier og moderne amerikansk folkløse. Jeg gjenkjenner ofte vandrehistoriene som har inspirert regissøren. Det er heller ikke tvil om at vi har lest de samme bøkene, sier Ole Jonny, som har hele UFO-Norges bibliotek hjemme.

Ifølge siste nummer av New Scientist Magazine tror tusenvis av amerikanere at de har hatt møter med utenomjordiske vesener. Flere hevder at de også har blitt bortført av dem.

En amerikansk gallup-undersøkelse fra 1991 som UFO-Norge referer til, viser at hele 14 prosent av den amerikanske befolkningen hadde sett ufo.

Ikke rart at «X-files» er blitt en suksess i USA.

In today's scientific world people would rather believe in flying saucers than in dragons

the taint of flying saucer cultists has hindered scientific study. If you talk about the reality of lights in the sky in front of most scientists, they will stop taking you seriously fairly quickly.

But the lights do need an explanation. Does anyone have one? For centuries there have been people who didn't accept the folk consensus. In the 13th century Albertus Magnus wrote: "Some people say they have seen dragons flying in the air... This I think impossible, unless they mean vapours... These have been shown to burn in the air."

More recently, a number of researchers have begun trying to understand these puzzling lights. Perhaps the two most significant findings are the repeated occurrence of lights in particular areas, and the remarkable correlation between geological faults and unknown lights. It is this correlation that has led some researchers to talk about "earth lights".

Early in the 20th-century some scientists noticed that lights were often seen in the sky before, during and after earthquakes: following a 1930 earthquake on the Idu Peninsula, Japan, researchers collected 1,500 reports of unknown lights. Geological faults – fractures in the earth's surface – are often found where these lights are seen. A survey of a wave of sightings in 1954 found that 80 per cent of the sightings were at locations close to geological faults.

In 1979 two British researchers, geochemist Paul McCartney and writer Paul Devereux, decided to test the correlation. Their first test area was Warminster, a Wiltshire

town with a colourful recent history of flying lights – and a name that means serpent or dragon in Old English. The town and surrounding area, particularly a place called Cley Hill, had been the focus of a series of reports about an orange light-form "gambolling" around the landscape and beams of light emerging from the ground. But most of the Warminster region is tectonically stable chalk land, an unlikely area for geological faults.

However, it turned out that although there are only two faults in the region, one ran through Warminster and right beside Cley Hill. The other, shorter, fault also

What ball of gas shows up on radars and goes faster than military jets?

ran close to the hill. Numerous other studies show similar "hits", often just a few metres from sites where earth lights have occurred.

On the basis of such correlations, two Canadians, Gyslain Lafrenière and Michael Persinger, have developed Tectonic Strain Theory (see box below) which suggests that huge electrical charges occur when the earth's crust pushes rocks together. A recent conference in Hessdalen, Norway (see box, right), brought together a number of scientists who are trying to refine explanations of anomalous lights. Some, like You-Suo Zou, a scientist working in the Department of Meteorology at the University of Utah, believe earth lights are

rapidly rotating fireballs consisting of hot ionised gas, or plasma.

There are problems with such theories. Plasma balls are an unstable, short-lived phenomenon, even in carefully controlled conditions. But earth lights often have a remarkably coherent form. Their shapes are geometric and symmetrical – commonly spheres.

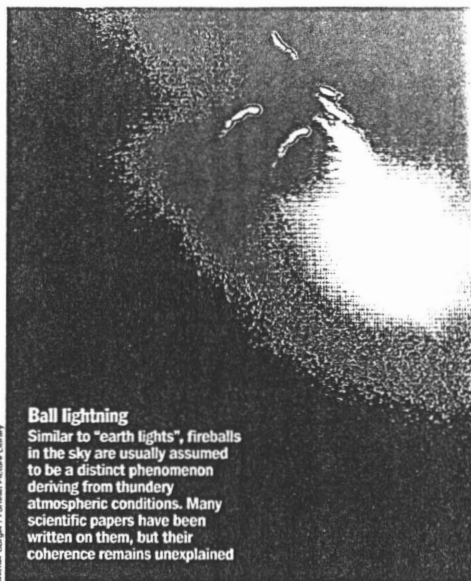
John Blofield, who studies China, gives an account of the classic ball of light. In 1937 he visited Wu Tai, a sacred mountain on the North China Plain where there was a tower built for observing "Bodhisattva Lights", which were said to appear regularly. Blofield witnessed the lights in the company of a monk. "We could not judge their size, for no one knew how far away they were... Fluffy balls of orange-coloured fire, moving through space, unhurried and majestic."

The balls are often orange, yellow or white, though they can be all kinds of colours – and sometimes they change colour. An American author, Phyllis Atwater, saw lights some 60 miles north of New York City in upstate New York. "The globes would bubble up from behind trees," she recalls. "They would first appear as pure white, until such time as they 'cut loose' from the tree-tops, then they would turn blood-red. After attaining some height in the sky, the globes would again change colour, this time to green."

Earth lights can be very stable. As a journalist from the *Birmingham Gazette* wrote in 1923, they can even travel against "quite a gale". Numerous marine reports describe glowing balls bursting out of the ocean. Sometimes they reach speeds that exceed those of the fastest military jets. They can measure several metres across and give a strong radar pulse. What ball of gas could do all that?

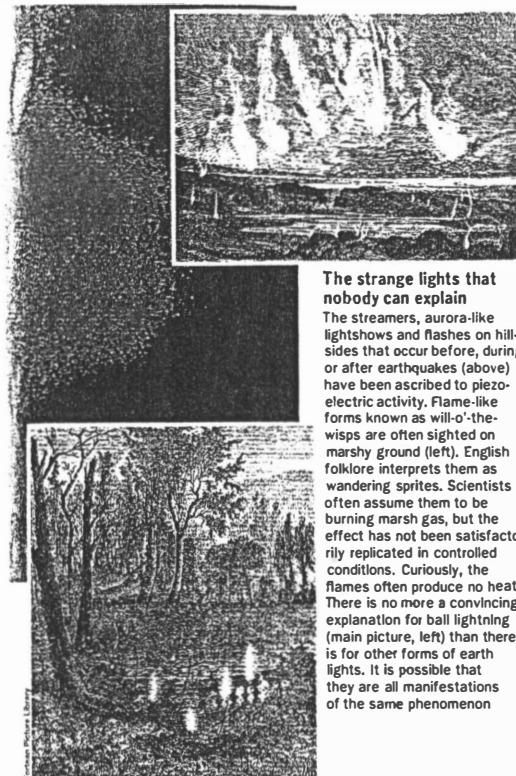
Any successful theory of earth lights has to explain not only balls but also other shapes, including bars, triangles, "tadpoles" and discs. It must also account for shape-changing. In 1905 an outbreak of lights occurred in Wales, and a clergyman saw a mass of white light heading for a chapel.

"It suddenly took the shape of a solid triangle," he said. "Immediately over one corner of the chapel it hovered, and in spite of the distance we could see every slate." The next night, a reporter and a photographer from the *Daily Mirror* spent some hours

Ball lightning

Similar to "earth lights", fireballs in the sky are usually assumed to be a distinct phenomenon deriving from thundery atmospheric conditions. Many scientific papers have been written on them, but their coherence remains unexplained

The strange lights that nobody can explain

The streamers, aurora-like lightshows and flashes on hillsides that occur before, during or after earthquakes (above) have been ascribed to piezo-electric activity. Flame-like forms known as will-o'-the-wisps are often sighted on marshy ground (left). English folklore interprets them as wandering sprites. Scientists often assume them to be burning marsh gas, but the effect has not been satisfactorily replicated in controlled conditions. Curiously, the flames often produce no heat. There is no more a convincing explanation for ball lightning (main picture, left) than there is for other forms of earth lights. It is possible that they are all manifestations of the same phenomenon

watching the chapel. At 10pm a piercing point of light appeared. As the journalist ran towards it, the light "took the form of a bar of light, quite four feet wide, and of the most brilliant blue."

But that's not all. In 1980, Cynthia Newby Luce, a British woman living in Brazil, witnessed "a yellow-orange glowing ball" – a phenomenon familiar to locals who dubbed it "mother of gold". She recalls: "My gardener, fascinated, went after it. Foolishly, he reached out to touch it. The ball faded away to nothing as he put out his hand, then reappeared about 15 feet ahead of him."

Perhaps it was coincidence, but the ball of light appeared to respond to the man's movement. It also abruptly disappeared. Both these observations have been matched by other witnesses. The great rural poet John Clare wrote of lights in 19th-century Cambridgeshire. His first encounter left him at a loss: he felt "robbed... of the little philosophical reasoning I had about them". Several encounters later, Clare recorded this: "It came on steadily... and when it got near

me... I thought it made a sudden stop as if to listen to me." Its "crackling noise" and "luminous halo" terrified Clare so he "held fast by the stilepost till it darted away when I took to my heels."

Many witnesses of earth lights ascribe awareness or intelligence to the phenomenon. Two American geologists, Pat Kenney and Elwood Wright, saw an odd light several times in Marfa in Texas. They tried to "sneak up" on it by driving without headlights, but couldn't get close. "It looked as though it was playing with us," said Wright. "It was a heck of a lot smarter than we were."

Disembodied electrical intelligence? Plasma vortex? An unknown form of energy? However earth lights are eventually explained, these enigmatic atmospheric phenomena are not going to disappear. They are even embedded in our language: what, after all, is the origin of the phrase "fairy lights"?

Find out more ● Earth Lights Revelation by Paul Devereux (£5 including p&p from P Devereux, 39 Alma Place, Penzance TR19 2BX)

The curious case of the Hessdalen lights

In the early 1980s, strange lights suddenly began to appear in a sparsely inhabited valley called Hessdalen in central Norway, 120 kilometres south of Trondheim.

On 24 September 1982 at around ten in the evening, Bjarne Lillevold had just come home from work when he saw a "big light" on the mountainside – exactly at the spot where a friend's cottage was situated. Assuming that the cottage had caught fire, Lillevold anxiously headed out into the darkness to try to help.

When he came out of the pine forest close to the cottage he saw a light "as big as the cottage" hovering over the snow. The light was yellow and moved slowly up and down. A few minutes later it drifted down the valley and then it disappeared.

Both national TV and the newspapers became interested and a number of "ufo-logists" turned up, hoping to see aliens and flying saucers. Then, in 1984, a group of engineers from Ostfold College, near Oslo, also arrived. Intending to get some "hard" evidence, they set up a

The field station for the Hessdalen project in 1984

mobile field station with a range of instruments including radar, geiger counter, seismograph and cameras. For just over a month the team staffed the field station in the middle of the icy winter. They reported 188 lights. Some were captured on radar while being seen by the naked eye; at other times there was a blip on the radar but no visible light. Some lights stayed in the same place for longer than an hour, others drifted slowly or moved off

at speeds of up to 30,000 km/h. One or two members of the team became convinced that the lights were in some way sentient. One night a member of the team was monitoring a slow moving light when it started travelling across the valley directly

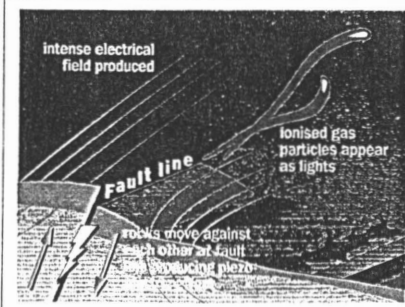
towards him. He decided to contact others in the team, and reached into his coat and pulled out his radio to do so. But the very instant he pulled it out, the light went out.

In the later 1980s, the lights appeared only rarely, but recently they have become more frequent. Ostfold College is currently testing a prototype automatic measurement station, which will detect, track and monitor the unidentified lights.

Visual proof

The lights gave a radar reflection (above) as strong as an aeroplane. Pictures of the lights (left) have been taken using a camera specially adapted for spectral analysis

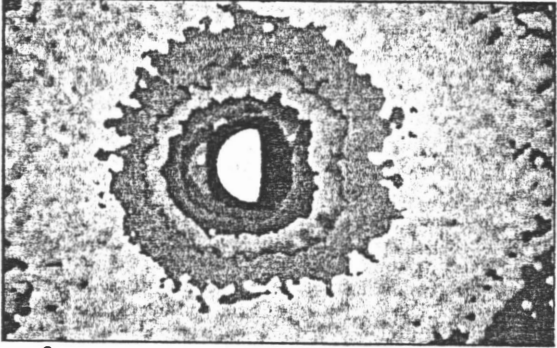

An electrifying explanation

When a crystal is squeezed, electrical charges occur across it (the piezo-electric effect); when enormous pressures in the earth's crust push rocks containing crystals together, vast voltages may accumulate – as high as 100,000 volts per square metre, according to some estimates. Tectonic Strain Theory suggests that such effects could create a surface "electrical column" that might ionise the air and produce glowing shapes. As tectonic stress would be especially intense along geological fractures, glowing shapes might particularly be expected in the air above and around faults.

V
men

Ved NILS PETER THUSEN 3.2.94.

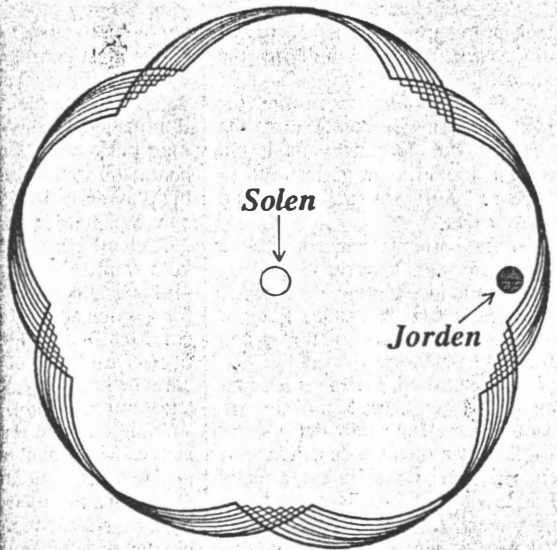
MÅNEATMOSFÆRE

● Dette er det første globale bildet av Månens atmosfære. Fargene representerer forskjellig lysintensitet som stråler ut fra natrium-atomer i måneatmosfæren, som er usedvanlig tynn. Trykket er nemlig bare en trilliondel av atmosfæretrykket på Jordens overflate. For å kunne

fotografere det svake lyset, måtte Månens vanlige lysutstråling maskeres vekk, og deretter ble det brukt et filter som bare registrerer lys fra natrium.

Foto: Michael Mendillo og Brian Flynn

NAS VINEN 3.2.94

STØV-RING NÆR JORDEN

● Astronomer har påvist indirekte at Jorden er omgitt av en ring av asteroidestøv som kretser rundt Solen. Dette er påvist ved hjelp av

den amerikanske IRAS-satellitten. Ringens opprinnelse er trolig asteroider som kolliderer. Noe av dette asteroidestøvet slynges inn i Jordens atmosfære. Jorden befinner seg i en liten utposning i ringen. Det er Jordens tyngdekraft som tvinger noe av dette støvet inn i atmosfæren. Liknende foregår også for planetene Merkur, Venus og Mars.
Ill.: Marianne Engesvik

MARS neste mål

NEW YORK (NTB/RE-UTER) Den amerikanske romfartsorganisasjonen NASAs langsiktige mål er å sende en mann til Mars.

Men det er for tidlig å si når man kan sette prosjektet ut i livet, sier NASA-sjefen Daniel Goldin. - Det langsiktige målet er Mars. Hvis jeg ikke sa det, ville jeg ikke gi noe riktig bilde av situasjonen, sier Goldin.

VG. 17.2.94

UFO ved Kolberg?

GJØVIK: Jeg ser noe skummelt på himmelen, det kommer fra øst og seiler sakte nordover på himmelen. Det har en stor ring rundt seg, og det blinker på den ene siden, sier Ruth Rognmo i Redalen. Hun og flere andre observerte det merkelige synet på himmelen ved nitida onsdag kveld, og lurte på om det kan ha vært en UFO.

Oppland
ARBEIDERBLAD

Postboks 24 - 2801 Gjøvik - Telefon 061-89 300

TORS DAG 24.2.94

VG - 22-8-94.

UFO-MØTE I KINA

HONGKONG (AFP/VG) Vitenskapsmenn som deltar på Pekings første ufo-konferanse, mener man må få en global overvå-

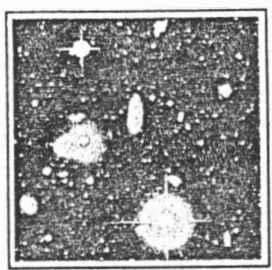
king av himmelen. De tror også farer kommer fra andre planeter allerede kan ha vært innom Kina. Wang Changting, formann i Ki-

nas forskningsinstitutt for ufoer, sier at det så sent som i forrige måned ble gjort oppsiktsvekkende ufo-observasjoner i Kina.

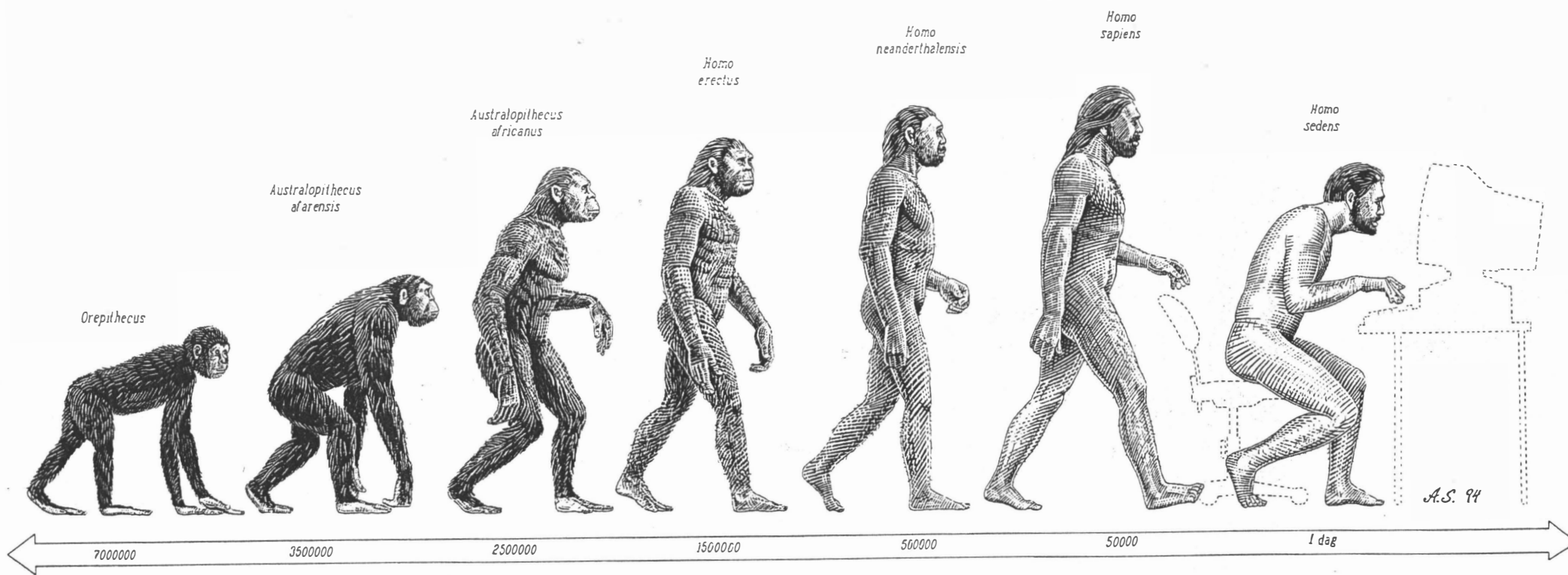
VI MENN, NR2. 13.01.94

UNIVERSET ELDRE

● Stadig mer tyder på at universet er eldre enn de fleste astronomer har trodd. Det er beregninger av den såkalte Hubble-konstanten som avgjør universets utvidelse, og derfor også dets alder. Man mener at Hubble-konstanten er betydelig lavere enn man gikk ut fra. Dermed tyder alt på at universet trolig er over 20 milliarder år gammelt.

Galaksene fjerner seg med andre ord langsommere fra hverandre enn man tidligere trodde.
Foto: Royal Observatory

Kontakt med det ukjente?

41.

forts fra side 33.

Leif Havik har studert fenomenet siden begynnelsen av 80-tallet. I 1987 ga han ut boken "UFO-fenomenet - Kan det umulige være mulig?". Han har selv flere ganger observert fenomenet på nært hold. Han har fotografert det, og vært med i prosjektgruppa som har forsøkt å måle fenomenet. I

boken konkluderer Havik blant annet med at folk føler en slags telepatisk kontakt med fenomenet.

"Ved tre tilfeller - hvor jeg har merket meg det bevisst - har lysfenomenet dukket opp plutselig da jeg "tilfeldigvis" skulle ut av teltet i et nødvendig ærend. Om

jeg sto i flere timer for å observere var det umulig å oppdage noe i det hele tatt. 90% av mine 25-30 observasjoner har skjedd, enten ved at man stanset bilen og gikk ut, eller ved at man gikk ut av campingvogn eller annet. Det dukker opp DER akkurat DA!

At disse tilfeldighetene skjer en gang, kan jeg forstå, men når det skjer ved gjentatte tilfeller, hos flere personer, så minker sjansen for at det kan være tilfeldig".

Han spør seg ikke lenger om hva en UFO er, men stiller heller spørsmålet hvorfor det skjer. "Jeg tror at dersom vi ikke tenker alt i fysikk, så ville det være mulig å finne interessante elementer også på andre dimensjonsplan. Kanskje er det utenomjordisk besøk her på jorden, og kanskje har det alltid vært det. Og kanskje vil vi våkne en morgen, og forstå at det umulige er mulig!"

dag etter trinitatis holdt Jakob Tode Krog sin første preken i Ålen kjerke. Sist i året 1811 - såes ei stjerne med store ris på himmelen. Den ga stort skinn fra sig."

- Vi som bor her har blitt vant til å se merkelige ting, forteller en annen av bygdefolket, snekke- ren Per Moen som bor øverst i dalen.

- Senest siste tirsdagen i august da jeg var på vei hjem fra laksefiske så jeg et ubestemmelig oransje lys. Den sto lenge stille i luften, og lyset blafret, sier Per som forteller at man kan oppleve mysteriet til alle døgnets tider. Sommer som vinter, natt som dag. Det virker ikke som om vær og årstider spiller inn. Per tilhører dem som heller til oppfatningen at det kan være besøk fra fremmede planeter.

Like før artikkelen skal i trykken får jeg en telefon fra en hessdøling som helst vil være anonym: "Jeg så det igjen i går natt. Jeg våknet av at et sterkt skinn lyst opp soverommet. Men jeg var så trøtt at jeg nesten ikke orket å se ut av vinduet. Den lysende kulen beveget seg langs elven i nordlig retning. En ting er sikkert. Det var ikke månen, og det var heller ikke planeten mars som tok seg en tur ned i Hessdalen. Og ikke var det noen hallusinasjon, for jeg vekket kona som så det samme. Er det rart at vi undres på om det finnes mer mellom himmel og jord?"

Forskere tar fenomenet på alvor

Da lysfenomenet dukket opp på begynnelsen av 80-tallet kom ekspertene raskt med "naturlige" forklaringer. Observator Bradhe ga uttrykk for at lysene kunne være planeten mars. Forsker Thomas McClimans ved Vassdrag og Havnelaboratoriet i Trondheim mente det kunne være lysreflekser fra togene på Rørosbanen. Kaptein Kjell Bjerkan i Braathens SAFE fremla en teori på at det var flylys, andre mente det skyldes frigjort energi som følge av forkastninger i jordskorpen. Samtlige teorier er i dag blitt forkastet, sammen med teorier som kulelyn, satellitter, nordlys og værballonger.

Den 3. juni 1983 ble en prosjektgruppe stiftet for å studere lysfenomenene. De fikk hjelp av en lokal ekspertgruppe bestående av personer ved Forsvarets Forskningsinstitutt (FFI), universitetet i Oslo og universitetet i Bergen. 21. januar 1984 begynte arbeidet med en rekke målinger, blant annet ved hjelp av seismograf (måling av bevegelser i jordskorpa), radar (måling av lysbølger), spektrumsanalysator (måling av elektrisk påvirkning), laser (lysmåling), magnetometer (magnetiske fluktuasjoner) og geigerteller (radioaktiv stråling). Rapportene den gang konkluderte med følgende: Lysfenomenene ga utslag på radar. Det ble registrert utslag på magnetografen og spektrumsanalysatoren. Dessuten reagerte fenomenet ved bruk av laser.

Men forskerne vet fremdeles ikke hva fenomenet er.

I dag ledes "Prosjekt Hessdalen" av Lektor Erling Strand ved Østfold tekniske høyskole sammen med Leif Havik og Odd Gran Røed. De er i gang med å utvikle spesialinstrumenter som kan gi bedre muligheter til å analysere fenomenet. Senest var gruppa i Hessdalen i august i år for å teste et av instrumentene. Gruppa har stor pågang fra interesserte eksperter fra utlandet.

- I våres hadde vi et stort seminar i Hessdalen med forskere fra ni forskjellige land. Ingen avfeier fenomenet, og det har vært registrert liknende lysfenomen flere steder i verden. Bare her i Norge har det vært observert i Setesdal, Hallingdal, Ringerike og flere steder i Trøndelag, forteller Erling Strand som liker å basere eventuelle teorier på fakta.

- Blant de mest engasjerte er forskere på fri energi i atmosfæren, såkalt nullpunktenergi. Det er en form for energi som ligger lagret i atmosfæren. Enkelte har en teori på at fenomenet er en manifestering av denne ukjente energien. Men teorien forklarer ikke alt. Det er også noe annet som vi foreløpig ikke vet hva er.

- Vi ønsker at man holder teorier på et jordnært nivå. Samtidig er det viktig at forskningen fortsetter. I denne forbindelse er vi avhengig av hva folk i bygda kan fortelle. Vi er avhengig av nøyaktige beskrivelser av hva folk ser, sier Erling Strand.